

forbindes ved Jernbanen, vare Punkter, som man maatte være enige om, at de yderste Enden af Jernbanen i Jylland maatte berøre. — Jeg troer forøvrigt, at det bidrager til at forrykke Betragtningen af det foreliggende Lovforslag, at det tilfældigviis er kommet til os i Forbindelse med en Extract af Indberetningen, angaaende Resultatet af de stedfundne Undersøgelser med Hensyn til et Jernbaneanlæg i Jylland, i hvilken Indberetning der udtales, at de samme Punkter, som i Loven nævnes, skulle forbindes ved de Linier, som denne Extract omtaler; men dette følger ikke af Lovforslaget, og jeg troer derfor, at det endnu maa ansees som et aabent Spørgsmaal, hvilken Retning Linien mellem disse Punkter skal have.

Naar jeg da holder mig alene til de Udgangspunkter, som Lovforslaget indeholder, saa maa jeg tilstaae, at jeg heller ikke ganske kan tiltræde disse; men naar man, istedetfor at nævne de enkelte Steder, der staae i Lovforslagets § 1, derimod blot vilde benævne Udgangspunkterne med en mere almindelig Benævnelse, saa vilde der efter min Mening vindes Meget. Naar man f. Ex. i Lovforslaget havde bestemt Udgangspunkterne til at være den vestlige Deel af Liimfjorden og Marhuus, men derimod ikke havde udtalt, hvilke Mellempunkter der skulde vælges, saa vilde Retningen mellem disse Udgangspunkter være et Spørgsmaal, som vilde ligge til endelig Afgjørelse hos Regjeringen, efterat Loven var vedtagen. Man maa nemlig erkjende, at, hvor langt man end vil forlange en Jernbane imod Syd og Nord i Jylland, saa vil det være af Vigtighed, at den vestlige Deel af Liimfjorden er forbunden med Marhuus; dermed er det ikke givet, at Hovedbanen skal passere gennem Marhuus, og heller ikke er der bestemt, hvilken anden Retning Hovedbanen skal have. Hovedbanens Retning er ved en saadan Linie ikke i nogen Maade præjudiceret. Man kan gjøre den Indvending mod et Forslag som dette, at alt stykkeviis Arbejde ikke er usikkert, og endvidere kan man gjøre den mere specielle Indvending, at, naar en saadan Forbindelsesbane mellem Liimfjorden og Marhuus er

bleven concessioneret, det være sig til en enkelt Mand eller et Selskab, saa vilde det have sine store Vanffeligheder at fortsætte Banen imod Nord og Syd, idet Concessionshaveren paa en Maade blev Herre over Situationen; men dette er Noget, som kan forebygges ved Concessions Meddelelse. Nu kan man vel dertil svare, at, naar Concessionshaveren skulde være undergoven Regjeringens Bestemmelse med Hensyn til den fremtidige Forlængelse af Banen; vilde der blive opstillet Vilkaar, der vare meget byrdefulde; ja, dette er vel muligt, men det er dog Noget, som først vil vise sig senere. Jeg troer, at, naar man gaar ind paa dette Lovforslag og fremmer Sagen, saa vil derved være gjort en god Begyndelse, og en Begyndelse, som meget hurtigt vil medføre en Forlængelse af Jernbanen mod Nord og mod Syd; thi jeg er fuldkommen overbevist om, at det, om end ikke forinden de yderligere Undersøgelser, som denne Linie kræver, ere tilendebragte, saa dog forinden Banen er fuldført, vil strømme ind med en saadan Kraft og Styrke paa Regjeringen, at den ikke kan holde sig tilbage fra at fremme Jernbanens Forlængelse mod Nord og Syd, thi det vil vise sig at være i høj Maade fordeeltigt for Staten, ogsaa seet fra det commercielle Standpunkt; men, dersom dette Lovforslag ikke bliver bragt tilende i Rigsdagen i denne Session, saa troer jeg ganske vist, at man derved i den allerhøieste Grad har standset Udviklingen af Jernbanesagen i det Hele i Jylland. Jeg kan derfor ikke Andet end troe det rigtigt og ansee det for at være Thingets Pligt, at man fremmer denne Sag, og det vil da, under den videre Forhandling, være Gjenstand for Overveelse, hvilke enkelte Modificationer der kan foretages ved Lovforslaget. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at, naar der er stillet som Endepunkt ved den vestlige Deel af Liimfjorden Jernbanens Afslutning ved Skive, saa kan jeg ikke stemme herfor, saafremt jeg ikke betragter det blot som en Gjennemgangstation for i sin Tid at føre Jernbanen til Struer. Jeg troer, at dette vilde være det rette Endepunkt for den nordvestlige Bane; men jeg troer tillige, at Forholdet stiller sig saaledes, at, skal Jernbanen gaae til Struer og